

Στη Ρουμανία για την εορτή των Μυροφόρων ο Μητροπολίτης Βεροίας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Κατά το διάστημα από τις 2 έως και τις 5 Μαΐου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ανταποκρινόμενος σε ευγενική πρόσκληση, μετέβη στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παντοκράτορος της Επισκοπής Αλεξανδρείας και Τελεορμάν του Πατριαρχείου Ρουμανίας, προκειμένου να συμμετάσχει και να προεξάρχει των εορταστικών λατρευτικών εκδηλώσεων προς τιμήν της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, η μνήμη της οποίας τιμάται πανηγυρικώς στην Ιερά Μονή κατά την Γ΄ Κυριακή του Πάσχα.

Καθ' όλη τη διάρκεια των ημερών, πλήθος ευσεβών προσκυνητών από κάθε γωνιά της Ρουμανίας, αλλά και από το εξωτερικό, κατέκλυσε την Ιερά Μονή για να

συμμετάσχει στις ιερές ακολουθίες και να προσκυνήσει ευλαβικά το ιερό λείψανο της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης, το οποίο μεταφέρθηκε από τη Βενετία για να συνεορτάσει με την Αγία Μαρία τη Μαγδαληνή.

Κατά την παραμονή του στην Ιερά Μονή, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει μουσική εκδήλωση βυζαντινής μουσικής, η οποία πραγματοποιήθηκε στον αύλειο χώρο της Μονής με τη συμμετοχή του βυζαντινού χορού της αδελφότητας και της καταξιωμένης χορωδίας «Βυζάντιον» από το Ιάσιο, προσφέροντας μια σπάνια μουσική εμπειρία με ύμνους της Αναστάσεως και της τιμωμένης Αγίας.

Το πρωί της Κυριακής, 4ης Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πολυαρχιεραρικό Συλλεΐτουργο και κήρυξε τον θείο λόγο. Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν ο οικείος Ιεράρχης, Αλεξανδρείας και Τελεορμάν κ. Γαλακτίων, καθώς και δέκα ακόμη Ιεράρχες από διάφορες Μητροπόλεις και Επισκοπές του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Τον Ποιμενάρχη συνόδευσαν στην εκκλησιαστική αποστολή ο Αρχιερατικός Επίτροπος περιχώρων Βεροίας Αρχιμανδρίτης Σωσίπατρος Πιτούλιας, ο Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Παπαεμμανουήλ και ο Αρχιδιάκονος Κοσμάς Καραγιάννης, στέλεχος του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο

κατά το Πολυαρχιερατικό Συλλεΐτουργο, ευχαρίστησε για την ευγενή πρόσκληση και ανέφερε: «Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριάι μύρα. Ἐγὼ δέ ταύταις, ὕμνον ὡς μύρον φέρω». Κυριακή τρίτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μνημονεύει σήμερα τίς Μυροφόρες γυναῖκες. Καί ἂν ἐκεῖνες, ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Συναξαριστής, ἔφεραν μύρα στὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ, ἐμεῖς προσφέρουμε πρὸς αὐτές τὸν ὕμνο μας ὡς μύρο καὶ τὸν ταπεινὸ μας λόγο ὡς ἔκφραση τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας. Τὸν προσφέρουμε στὸν ἱερό αὐτὸ τόπο, στὴν Ἱερά Μονή τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, ὅπου ἔχουμε τὴ χαρὰ νὰ συνεορ-τάζουμε καὶ πάλιν, κατόπιν εὐγε-νοῦς προσκλήσεως τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, τὴν ἐτήσια πανήγυρὴ της.

Γιατί ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τόσο ἰδιαίτερα τίς Μυροφόρες γυναῖ-κες καὶ μαζί μέ αὐτές καὶ τοὺς δύο κεκρυμμένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ, τὸν εὐσχήμονα βουλευτὴ Ἰωσήφ καὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἰου-δαίων Νικόδημο;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτὸ δέν εἶναι δύσκολη, ἐάν θυμηθοῦμε τὰ περιστατικά πού μᾶς ὑπενθύ-μισε τό εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς. Ἀπὸ τῆ μίᾳ πλευρά οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ συνηγμένοι στό ὑπερῷο τῆς Ἱερου-σαλήμ «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαί-ων», καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά ὁ Θωμᾶς, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητές του, πού ἀρνεῖται νὰ πιστεύ-σει στὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἐάν δέν ψηλαφήσει ὁ ἴδιος τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευρά του.

Οἱ μαθητές, τοὺς ὁποῖους τοὺς ἐπέλεξε ὁ Χριστός καὶ οἱ ὁποῖοι ἔζησαν τρία χρόνια δίπλα του, τὸν ἄκουσαν, τὸν εἶδαν, ἔνιωσαν τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη του, ἀμφιβάλλουν, φοβοῦνται, δει-λιάζουν καὶ κρύβονται.

Ἀντίθετα, οἱ γυναῖκες πού ἦταν πάντα ἀφοσιωμένες ἀλλὰ πάντα διακριτικές, πού ἦταν παροῦσες καὶ στὴ Σταύρωση τοῦ Κυρίου, «μα-κρόθεν ἐστῶσαι», ὑπακούο-ντας στίς κοινωνικὲς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς, τολμοῦν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν πίστη τους καὶ τὴν ἀγάπη στὸν Διδάσκαλό τους στὴν πιὸ δύσκολη στιγμή, στό πιὸ δύσκολο σημεῖο: στὴ Σταύρωση καὶ στὸν τάφο του.

Τό ἴδιο καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικό-δημος. Ἀναλαμβάνουν τὸν ρόλο πού οἱ ἔνδεκα μαθητές δέν τόλμη-σαν νὰ ἀναλάβουν. Δέν διστάζουν νὰ διακινδυνεύσουν τὴν κοινωνι-κὴ θέση καὶ τὴν ὑπόληψή τους προ-κειμένου νὰ ἐκφράσουν καὶ αὐτοὶ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη τους στὸν Διδάσκαλό τους, ζητώ-ντας ἀπὸ τὸν Πλάτο τό ἄχραντο Σῶμα του καὶ ἐνταφιάζοντάς το μέ εὐλάβεια στό κενὸ μνημεῖο πού εἶχε ἐτοιμάσει ὁ Ἰωσήφ.

Συγκλονιστικὸ καὶ διδακτικὸ τό παράδειγμά τους, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς τό ὑπενθυμίζει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη δέν ὑπολογί-ζε-ται μέ τὰ λόγια ἀλλὰ μέ τὰ ἔργα. Ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη δέν εἶναι συνάρ-τη-ση τῆς θέσεως πού κατέχει κα-νεῖς μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ συνάρτηση τῆς ψυχικῆς του δυνάμεως,

συνάρτηση τῆς θελήσεώς του νά βρίσκεται κοντά στόν Χριστό.

Ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος, ἄν καί δέν ἀνῆκαν στόν στενό κύκλο τῶν μαθητῶν, τολμοῦν, κινούμενοι ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τους, καί ἀξιῶνεται νά κρατήσουν στά χέρια τους καί νά καταθέσουν στόν τάφο τόν ἀχώρητο Θεό, ἐνῶ οἱ μαθητές του βασανίζονται ἀπό τόν φόβο.

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, χωρίς φόβο, τολμοῦν καί ἀξιῶνεται νά ἀκούσουν πρῶτες τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καί νά δοῦν τόν ἀναστημένο Χριστό.

Οἱ κρυφοί μαθητές καί οἱ Μυρο-φόρες γυναῖκες κατακτοῦν μία προ-νομιακή σχέση μέ τόν Χριστό, ὅχι ζητώντας τήν ἀπό τόν Διδά-σκαλό τους, ὅπως ἔκαναν ὁ Ἰάκω-βος καί ὁ Ἰωάννης λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος του, ἀλλά μέ τήν ἀγάπη καί τή ἀφοσίωσή τους. Καί αὐτό διδά-σκουν καί σέ μᾶς πού τούς τιμοῦμε σήμερα ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή τοῦ Παντοκράτορος. Μᾶς διδάσκουν ὅτι ἡ πίστη στόν Χριστό δέν μπορεῖ νά συνοδεύεται ἀπό τόν φόβο, οὔτε ἡ ἀγάπη μας ἀπό δισταγμούς καί ἀμφιβολίες. Ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη μας στόν Χριστό πρέπει νά ἀποδει-κνύ-ονται μέ τήν τόλμη καί τή γεν-ναιότητά μας, ὥστε νά εἴμαστε ἀφοσιωμένοι σέ Αὐτόν, ἀνεξάρ-τη-τα ἀπό τίς συνθῆκες πού ἐπικρα-τοῦν γύρω μας.

Καί ἀκόμη μᾶς διδάσκουν ὅτι δέν θά πρέπει ἐφησυχάζουμε, ἐπειδή ἔχουμε μία θέση μέσα στήν Ἐκκλη-σία ἢ ἐπειδή ἔχουμε ἀφιερῶσει τή ζωή μας στόν Χριστό, ἄρα νομί-ζουμε ὅτι εἴμαστε κοντά του καί ἔχουμε μία προνομιακή σχέση μαζί του. Οὔτε βεβαίως θά πρέπει νά ὑποτιμοῦμε τούς ἀδελφούς μας πού φαίνονται νά βρίσκονται μα-κριά ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκ-κλησία, γιατί ὁ Θεός, ὅπως ἔλεγε ὁ σύγχρονος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Παῖσιος, ἔχει σέ κάθε χῶρο καί σέ κάθε ἐπάγγελμα τούς δικούς του ἀνθρώπους, τούς μαθη-τές του. Καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά ἀποδεικνύουμε τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωσή μας καθημερινά, μέ τήν τόλμη μας νά τόν ὁμολογοῦμε καί νά ζοῦμε μέ τήν ψυχή μας κοντά του, νά ζοῦμε μέ τήν ἀγάπη του καί μέσα στήν ἀγάπη του.

Αὐτό εὐχομαι ταπεινά νά μᾶς ἀξιῶσει ὅλους μας ὁ Θεός νά ζήσουμε καί ἐδῶ στή γῆ, γιά νά τό ἀπολαύσουμε στήν πληρότητά του στόν οὐρανό, ὅπως τό ἀπολαμβάνει καί ἡ ἀγία καί ἰσαπόστολος Ἑλένη, ἡ μητέρα τοῦ ἀγίου καί μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία σάν τίς μυροφόρες, ἄφησε τήν ἡσυχία καί τήν ἄνεση τοῦ αὐτοκρατορικοῦ της ἀνακτόρου γιά νά πάει στούς Ἁγίους Τόπους καί νά ἀναζητήσει μετά ἀπό τρεῖς αἰῶνες τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας. Καί ἀξιῶθηκε νά τόν βρεῖ μέ θαυμαστό τρόπο καί νά τόν προσκυνήσει καί νά τόν χαρίσει στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό καί ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία νά εὐρίσκεται ἐδῶ, στήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς καί στήν ἐορτή τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν τό ἱερό λείψανο τῆς ἀγίας Ἑλένης, γιά νά συνεορτάσει μαζί μας, ἀλλά καί γιά νά τό

προσκυνήσουμε καί νά λάβουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία της.

Ἰδιαιτέρως τό εὐχομαι στούς πατέ-ρες τῆς Μονῆς, τούς ὁποίους θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρ-δίας, μέ πρῶτο τόν Καθηγούμενο, γιά τήν ἀγάπη τους, γιά τήν πρόσ-κλησή τους καί γιά τή χαρά πού μᾶς προσέφεραν μέ αὐτήν νά βρε-θοῦμε καί πάλι στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο, νά συμπανηγυρίσουμε μαζί τους καί νά προσφέρουμε τόν ὕμνο μας στόν Ἀναστάντα Κύριό μας, στίς Μυροφόρες καί τούς κε-κρυμ-μένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ, Ἰωσήφ καί Νικόδημο.

Χριστός Ἀνέστη!

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Βεροίας